

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

2. De spolijs Clericorum ex negotiatione contra Canones acquisitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

scum, loco Ecclesie vel futuri successoris: id est dicere: Quemadmodum olim hæc bona Clericorum post obitum relicta debebantur Ecclesie vel successoribus ita modo, tanquam debita, ad Fiscum Pontificium spectant: quia quemadmodum olim Canones, & Iura voluerunt, ut ea bona Ecclesie, vel successoribus referuarentur, ita Constitutiones etiam Apostolicæ sanxerunt, ut Fiscus Pontificio illa referuarentur, debeanturque. *Redo. q. 1. de spol. Eccles.*

Quinto quaeritur, An spolia Clericorum Fiscus Pontificio fiat debita ante Iudicis sententiam? Debetur. Primo, quia ut paulo ante monui, Fiscus subrogatus est in locum Ecclesie, vel successoribus, cui olim ea bona debeantur etiam secundum conscientiam ante vllam Iudicis sententiam: eodem ergo iure, & ratione, Fiscus quoque Pontificio debetur ante vllam Iudicis sententiam. Deinde quia Constitutiones Apostolicæ quibus hæc bona Papæ referuantur, in hunc modum habent: *Declaramus, vel decernimus, hæc spolia ad Cameram Apostolicam spectasse, & spectare. Item sic: Incorporamus ee, appropriamus, applicamus: illud, applicata, appropriata & incorporata fore, & esse statuimus.* Hæc autem verba continent sententiam ipso iure latam, non ferendam. nam vt docet Glossa, à qua nemo discrepat Canonici iuris interpretum, in *cap. Quicumque. de Hæc. in 6. l. ex sancita & promulgata* per participium, vel per verbum præteriti temporis, continet sententiam non à Iudice ferendam, sed ipso iure latam. Postremo, quia Romani Pontifices hæc sibi bona referuarent, ea igitur nemo sibi tuta potest conscientia retinere. Sed nunquid ea spolia Pontifici prius solui debent, quam à Pontificis Collectoribus repetantur? Conseruando in Ecclesia recepta, in hæc parte seruanda est: nam vbi positum in more fuerit, vt non nisi cum petuntur, soluantur, non debentur ante: alioqui vero solui debent, antequam petantur, cum ad Fiscum Pontificium spectent.

Sexto quaeritur, An dominium talium bonorum transeat ad Fiscum Pontificium, sine vlla traditione rei? Transit: nam vt tradunt omnes: vbi est vniuersitas rerum, vt sunt actiones, iura, & corpora, dominium sine traditione transferitur: sed in his spolijs Clericorum, hæc tria continentur: ergo dominium sine vlla traditione transit ad Fiscum, quoniam Constitutiones Apostolicæ hæc spolia Fiscus Pontificio referuarent, ipso iure dominium ad ipsum quoque transfulerunt. Accedit, quod olim, cum hæc bona Ecclesie, vel successoribus referuabantur ex iure, eo ipso dominium eorum ad Ecclesiam, vel successorem transibat: sed Fiscus Pontificius in locum Ecclesie, vel successoribus est successus, igitur ad ipsum spectat. Quo fit, vt saltem spoliolorum possessor, ea debeat secundum conscientiam Pontificio Fiscus reddere.

At pœna, dicit quispiam, minime debetur ante Iudicis condemnationem: sed spolia Clericorum Fiscus Pontificio debentur tanquam pœna delicti, cum Beneficiarius in vsu pauperum, quod supererat ex beneficijs, minime impenderint, vt debebant: aut quod contra Canones negociando, ea lucrifecerint. Respondeo, hæc bona non debentur Fiscus Pontificio tanquam pœnas delictorum, sed tanquam bona, quæ Romani Pontifices sibi referuarent, & ad suum Fiscum pertinere optimo iure voluerunt. Ex quo etiam perspicitur, occultum horum spoliolorum possessorem in foro conscientie tutum non esse, nisi ea Fiscus reddat Pontificio: nam licet Ecclesia de occultis non iudicet, *cap. sicut tuus: de Simonia*, hæc tamen bona ante vllam Iudicis sententiam in conscientie foro debentur, quia in Fiscus Apostolici dominium transferunt eo ipso iure, quo sunt ipsi referuata: quare debitoribus alicuius rei, quæ ad spoliolum pertinet, soluere minime debent ipsi spoliolorum possessori tanquam creditori, non enim liberantur à debito, cum non soluant ei cui debent: nam Fiscus Apostolico debent, non spoliolorum possessori, nisi bona fide possessori soluerint. Item si possessor spoliolorum aliquid ex spolijs alienet, nullius erit momenti alienatio, & statim Fiscus Apostolicus id potest sibi vindicare tanquam

suum. Hæres item Clerici debet spolia Camere soluere Pontificie, nec exigere potest contra coheredes, vel contra debitores in spolijs exigendis. Hinc etiam fit, vt ipso facto in excommunicationem incurrant, quæ irrogari solet ijs, qui vel per vim, vel clam, vel inique detinent res Fiscus, siue Camere Apostolicæ debitas.

CAP. II.

De spolijs Clericorum, ex negociatione contra Canones acquisitis.

PRIMO quaeritur, Quæ bona à Clericis ex negociatione contra Canones acquisita, spolia censentur? Respondeo, Pium IV. Constitutionem promulgasse, quæ incipit: *Decens*, quam ad verbum habes apud Redoanum, *qu. 2. de spol. Eccles.* vbi inter alia, hunc in modum ait: *Decernimus, & declaramus omnia, & singula, res, & bona cuiuscunque qualitatis, & quantitatis, existentia, ac in quibusvis rebus, regnis, & dominijs tam ultra, quam citra montes, & maria consistentia, per quosvis Clericos, tam seculares, quam Regulares, etiam Mendicantium Ordinum, ac Militarium, etiam in sacris Ordinibus constitutos, cuiuscunque status, Ordinis, & conditionis fuerint, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, vel alia maiori dignitate præfulgeant, ex negociatione illicita, aut alia contra sacros Canones quomodolibet acquisita, pro tempore post obitum eorum, qui etiam ex facultate, quam habuerint testandi, condito testamento, vbiuis locorum decesserint, aut quibus etiam illos viuentes priuari, aut eis destituti contigerit, a tenentibus remanerunt, aut in posterum remanerent, ad eandem Cameram, & ob alios: etiam in quibusvis Cathedralibus, Metropolitanis, Collegiatis, ac alijs Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, Militijs, ceterisque beneficijs Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quoruncunque Ordinum Regularibus qualitercunque qualificatis, successores illa in titulum commendam, administrationem, commissionem, ac alias quomodolibet obtinentes, etiam si ad illa vigore prioris tituli sui regressendi, vel accedendi, vel ingrediendi aliquibus concessum fuerit, spectasse, ac spectare, ac sub nomine spoliolorum venire: illaque tanquam spolia ad eandem Cameram pertinentia, perpetuo colligi, & recuperari potuisse, ac posse ac debere, prout in singulis litteris plenius continetur.* Hæc ibi. Vnde omnia acquisita à Clericis, vel Monachis, vel religiosis per negociationem illicitam, vel alias contra sacros Canones, quæ post obitum ipsorum extant, vel quibus in vita priuantur, vbi que gentium pertinent ad Fiscum Apostolicum, etiam si accepta facultate testandi testati fuerint. Noluit Pontifex vt facultas accepta testandi, ad huiusmodi bona protenderetur: imo facultas data ad testandum, intelligitur data ad testandum de bonis licite acquisitis. In qua Constitutione, vt Nauarrus tractatu supra citato, annotauit, conditum est nouum ius: spolia enim Clericorum antea solum censentur bona, quæ ex beneficijs acquisita, post obitum Beneficiariorum superant. Item secundum Canones, & Iura antiqua, ad Monasterium pertinebant, quæcumque Monachus, vel Religiosus certam Regulam professus negociando, vel alio modo acquirebat, vt colligitur ex *cap. Cum olim. de priuil. & Authen. Ingressi, de sacrosanct. Eccles. & ca. Ne dicatis. 12. q. 1. ex quo fit, vt post Constitutionem Pontificiam Pij IV. si Monachus, vel Religiosus, sine legitima facultate Monasterium egressus aliquid lucretur, quod post obitum ipsius extet, vel quo in vita priuetur, totum id Camere Apostolicæ, non ipsi Monasterio debeat: quod si Monasterium id sibi usurpauerit, restituere debet Camere Pontificie.*

Secundo quaeritur, Cuiam iure communi debeantur, quæ Clericus acquirit ex illicita contra Canones negociatione, si intestatus decedat? Hanc questionem vau propofuit Panormitanus in *cap. Relatum 2. de testamen. re. fertque Holtiensem scripsisse, sedandos esse clamores, si qui excitentur, quæ verba idem Panormitanus interpre-*

tatur, si qui ea bona repetunt, esse illis reddenda: si minus, per Episcopum inter pauperes dividenda: *ut potest colligi ex c. Qui habetis. 12. q. 5.* Ceterum ipse cenfer, cuiusmodi bona si non sunt restituenda ei, à quo Clericus contra iustitiam leges accepit, in ipsius Clerici dominium transisse, quoniam licet contra Canones negociando peccauerit, sibi tamen acquisiuit, quod lucrificet: & ideo potest id suo arbitratu in quoslibet usus infundere, perinde ac si ad suum patrimonium pertineret: quod si intestatus excedit evius, eius hereditibus debetur. Circa pro hac sententia *Gloss. in c. ex transmissa. de Cæm. c. 4. qu. 5. in summa, c. 4. qu. 1. c. Non est putanda.* Unde percipitur, iure optimo Romanos Pontifices sibi hæc bona vendicasse, & Fisco Pontificio addidisse tanquam spolia.

Tertio quaeritur, An quæ dixi bona ex illicita negotiatione comparata, ante condemnatū crimen, vel latam à Iudice sententiā, debeantur in foro conscientiarum, ipsi Pontifici Romano: Quidam negant deberi, eo quod hæc spolia debeantur tanquam pœna delicti, videlicet negociatione illicita: sed pœna ante delictum sententiæ Iudicis damnatum, solum in foro ad conscientiam spectante non debet, ut est omnium opinio. Ceterum hæc sententiæ cum Constitutione Apostolica pugnare videtur. Nam Pius IV. hæc spolia ad Camera Apostolicam pertinere decernit, & declarat ea esse spolia, ac proinde tanquam spolia Camera Apostolica deberi, & ut talia posse peri, & colligi. Peccant quidem Clerici negociantes contra sacros Canones, sed nihilominus lucra ex tali negociatione comparata, Papa tanquam spolia sibi referuat, non solum in pœnam delicti, sed ut ea quasi male acquisita Fiscus Apostolicus eodem iure habeat, quo reliqua Clericorum spolia. Dices, in reliquis spolijs, Fiscum Apostolicum succedere in locum Ecclesie, vel successoris, cui olim debebantur: at huiusmodi lucra, ex illicita negotiatione parata non debebantur Ecclesie, vel successori. Respondeo, hoc nihil refert, quoniam Papa hæc etiam lucra sibi referuat: nam in Religioso Monasterio debeantur, cuius in locum Camera Apostolica substituta acquirit. In Clericis vero secularibus lucra huiusmodi in ipsorum Clericorum ius & dominium, non aliorum cedebant. At Papa in Clericorum locum, suum Fiscum merito subrogavit.

Quarto quaeritur, An ea Pij Quarti Constitutio stricte an ample sit interpretanda? Questionem movet, quia videtur pœnam continere, & odium, & ideo strictim accipiendā: aufert enim à Clericorum hereditibus, acquisita per ipsos Clericos bona. Respondeo, eam Constitutionem simple esse intelligendam, quia pœnalis, & odiosa non est. Deinde, quia potius ius antiquum declarat, quam constituit novum: quod & ipse Pontifex insinuat illis verbis: *Nos omnem in super habitationis materiam submovere cupientes: decernimus, & declaramus.* Quare, cum in hac Constitutione dicitur: *Es alias contra sacros Canones comparata: vox Canones* latius est explicanda, *ut docet Redoan. q. 2. de spolijs Eccl. n. 83.* ita ut illo vocabulo omnis iuris communis Canonica Constitutio, siue decretum, siue decretalis Epistola, dogma, sanctio, interdictum, vel mandatum accipiatur: hæc enim & similia, in iure lato modo Canones solent appellari. proprie autem, & strictim, ita ut sonat, Canon dicitur Constitutio in Concilio generali sancita *Gloss. in c. Canon. dist. 3.*

Quinto quaeritur, Quoniam iure veniant nomine negotiationis illicitæ? Respondeo, à negotiatione, vel mercatura Clericos arceri, ea videlicet, quæ aliquid emitur, ut profusus non mutatum carius vendatur: atque hæc proprie in hac Constitutione negociatio illicita vocatur, quia est Clericis interdicitum negociari. *14. q. 4. cap. Canonam. c. cap. nunquam, de consecrat. dist. 5.* Nec tamen Clerici prohibentur aliquid emere, & deinde arte, industria, vel alio modo mutatum vendere: in his enim non est negotiatio, sed artificium, *Redoan. quest. 2. de spolijs Eccl. numer. 15.* Dubitet aliquis, An spoliū cenferatur, quod Clericus semel

tantum negociando comparaverit? Respondeo, si olim cenferi: quia licet negociatores, vel mercatores non intelligantur in iure, qui semel tantum aut iterum negociantur: at tamen Pontificia Constitutio absolute dicit spolia cenferi, quæcumque maxime ex illicita negotiatione Clericus acquisierit, *Redoan. q. 2. de spolijs Eccl. n. 65. ad finem.*

Sexto quaeritur, Quid significetur illis verbis: *Vel alias contra sacros Canones acquisita:* Respondeo, hæc verba fuisse addita à Pontifice, ut multa alia comprehenderet, præter ea, quæ ex negotiatione Clericis interdicitur quaeruntur: huiusmodi nimirum sunt, quæ Clerici percipiunt ex beneficijs contra iura possessis, ex officijs civilibus, aut Regularibus contra Canones administratis, exercitatione Medicinæ, Chirurgiæ, aliarumve artium ad corporis curam pertinentium, quæ nimirum, sine sanguinis effusione non exercentur, Nam *cap. Sententiam, ne Clerici, vel Monachi, dicitur: Nec ullam Chirurgia artem Subdiaconus, Diaconus, vel Sacerdos exerceat, qua adusionem, vel incisionem inducit: Et ex multis alijs obsequijs, quæ Clerici Regibus, Principibus, alijsque primarijs viris contra quam statuerunt Ecclesie Canones, exhibere solent. capit. 1. & 2. c. cap. Sed nec Procuratores, c. cap. Sententiam sanguinis, c. Secundum, ne Clerici, vel Monachi, multa officia contractus, & obsequia Clericis, & Monachis interdicitur: item c. 1. & 2. de postulando interdicitur Clericis munere & officio Advocati, ac proinde etiam Procuratoris apud Iudices seculares. c. Clerici, de vita & honestate Cler. prohibentur Clerici arma deferre: ac proinde illis est interdicitur venatio, vel aucupium, ministerio canum, vel armorum præsidio fieri solita.*

Septimo quaeritur, An etiam comprehendantur predictis verbis turpiter, vel male acquisita, quæ restitui debent ei, à quo sunt accepta? Respondeo, cum *Redoan. q. 2. de spolijs Eccl. n. 93.* Minime, quia Pontifex licet generatim loquatur, non tamen videtur velle tollere ius quæsitum alteri. Item quæ restitui debent, in bonis Clericis non computantur unde Innocentius in c. *Quia plerique, de Immunit. Eccl. Regularum* ponit generale: hæc videlicet restitutionem fieri debere, quæcumque fuerit commissum furtum, rapina, oppressio, dolus, vel calumnia. *14. q. 5. c. vlt. Et per hæc, inquit, comprehenduntur omnes casus, in quibus competit restitutio, siue per actionem legis: puta mortis causa, vel de dolo, vel calumnia, & similibus, siue Iudicis officio. Item, quod tenetur quis restituere siue iure naturali tantum quale est quod sermo debetur: vel iure civili ut quod bona fidei possessori, vel ei, qui aliquid præscripsit, vel exceptione tantum, ut qui Senatus-consulto Macedoniano tenetur aliquid restituere. Pariratione, si quippiam Clericus accepit donatum à filio familiaris, vel minori siue consensu patris, tutoris, vel curatoris, vel decreto Iudicis inter spolia haberi non potest. Hactenus ex Innocentio. Hæc igitur intra spolia non computantur. *Redoan. q. 2. de spolijs Eccl. n. 101. & 102. c. seqq.**

Octavo quaeritur, An quæ Clericus, Monachus vel Religiosus, ex ludo sibi comparavit, habere inter spolia debeant? Debet haberi, si ludus sit Clericis per sacros Canones interdicitus, qualis est aleæ lusus. Monachi vero vel Religiosi quotiescunque citra superioris consensum ludunt, quidquid acquirunt, contra Canones intelligantur acquirere, quia in illis velle vel nolle, non est ab aliquo superioris assensu. Non tamen quidquid seculares Clerici lucrificerint ex ludo Synodalibus tantummodo Constitutionibus interdicitis, ad spolia pertinet: nec item, si quid Clericus acquisierit, siue ex ludo, siue ex contractu, siue ex officio, contra speciale solummodo vel generale Episcopi mandatum, venit nomine spolijs: hæc enim & similia nequaquam contra sacros Ecclesie Canones comparantur.

Nono quaeritur, An Clericorum nomine veniant in hac etiam Constitutione Clerici minoribus: initiati Ordinibus omnique beneficio carentes Ecclesiastico? Veniunt *ut ait Redoanus,* quia in Constitutione generatim dicitur:

per quoslibet Clericos. Sed animaduertendum multa in iure Canonico, Clericis Beneficiariis, vel in sacris ordinibus constitutis esse interdicta, à quibus Clerici minores non prohibentur: veluti Aduocati munere, & officio fungi coram iudicibus secularibus interdictum est Clericis sacros ordines, vel beneficium habentibus; Clericis vero minoribus non item: & ideo multa ab illis acquisita inter spolia habentur: quae tamen si ab his fuerint comparata, spolia non erunt, quia contra sacros Canones non sunt acquisita. Ego vero appellatione Clericorum intelligendos arbitror, non solum Sacerdotes, Diaconos & Subdiaconos, sed etiam Clericos minores, non quidem omni ex parte, sed ex aliqua: nam ceteris Clericis minoribus initiationis ordinibus per Ecclesiae Canones non est negociatione interdictum, nisi dum Beneficiarij, aut Pensionarij sunt: ac proinde minores Clerici beneficia, aut pensiones Ecclesiasticas habentes, comprehenduntur Clericorum vocabulo.

Decimo quaeritur, Quot genera Clericorum per Pontificiam declarationem à praefata Constitutione sint excepta? Haec tria genera excipiuntur: Cardinalium scilicet: Habitantium in Vrbe, vel Curiam Romanam sectantium, ac in ea morientium, & eorum, qui priuilegium speciale, vel generale testandi ratione suorum, vel alias quomodocumque habent, tamen extra Curiam decederent. Sic enim habet declaratio Pont. Pij V. Litteras nostras, inquit, praedictas à S. R. E. Cardinales, etiam si vbiuis locorum decederent, ac eorum bona vbiique existentia, nullo pacto, ac Vrbes & Curiam praefatas, nec non Praelatos, Officiales, & alios seculares, cuiusvis ordinis Regulares Clericos: ceterosque tam in Vrbe, & Curia praefatis, pro tempore existentes, & in ea, seu eius districtu decedentes, quam alias, alibi, vbiuis locorum, etiam vltra montes, & maria existentes, testandi tamen, codicillandi, & alias de bonis suis quibuscumque, quomodolibet disponendi facultatem, seu etiam quod eis ab intestato decedentibus, eorum bona ad ipsorum proximiores, & qui nisi beneficiati essent succedere deberent, deuoluantur, & debeant ab Apostolica sede, vel officiorum suorum ratione priuilegiarum, aut ex alio quouis titulo pro tempore habentes, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & praerogatiuae personis, minime se extendere, neque illos, aut eorum aliquem comprehendere. Sic verba declarationis habent, & ante Pium IV. Sixtus IV. Alexander VI. Leo X. eosdem Clericos exceperant teste Redoano q. l. de spol. nu. 48. Excipiuntur itaque Cardinales, & Vrbes incolae, & qui Curiam Romanam sequuntur, nisi aliud Curiae stylus, & vltus habuerit, vt habere solet, quod attinet ad Clericos, Vrbes incolae, vel Curiam Romanam sectantes. Teste quoque Redoano, exempli sui milites sacrae militiae ordinis Hierosolym. horum enim milium morientium bona siue ex beneficijs sint, & administrationibus commendatis acquisita, siue ex negociatione illicita ab eis parata, & comparata, ad ipsius militiae ordinem pertinent: ac proinde in eiusmodi bonis ipsa Religio succedit statuti Religionis summi Pontificis auctoritate confirmatis; in quibus caput, quod incipit, Cum bona, sic habet: Cum bona, & facultates, quae Ordo noster possidet, piorum hominum liberalitate collata sint ad sustinendas hospitalitatis impensas, & propulsandos Christiani nominis hostes: certum est, fratres nostros proprijs in eis, aut priuati iuris nihil habere, sed eorum verum dominium, ac proprietatem, & possessionem ad solum ipsum Ordinem nostrum spectare. Verum cum in commune recte administrari non possent propter locorum distantiam, & dissidentiam nationum: Maiores nostri ea vitium fratribus per partes regenda commendauerunt. Vnde nomen Commendarum sumpturum, impositus annuis pensionibus, quae auerentur. & minuerentur prout, & rei, & temporis, hoc est, necessitati conuenire visum est. Etenim vt minimum quinta, saepe quarta fructuum pari penditur, & in commune ararium infertur iubetur: nonnunquam etiam dimidia, vel omnes etiam fructus, si ita à Capitulo Generali fuerit statutum:

pene quod vnum imponendarum, & assignandarum personarum, & collationum huiusmodi, quae Responsionis, & impositiones vocantur, ius est. Id autem quod à quoquam sit pendendum, & soluendum, decernit, & publice declarat discretum, & declarationem suam Prioribus, Castellano Emposta, & Capitulis provincialibus, per litteras suas significat, mandataque, vt pensiones à se impositas exigi, per solus ab administratoribus proeurent, si qui fratrum nostrorum esse mandatis, ac scriptis non paruerint, habitu priuenter. Ex in ca. consuetudo, decernitur sic: Consuetudo laudabilis, & inueterata in nostro Ordine inoleuit, vt per obitum Priorum, Castellani, Emposta, Balliuorum, Commendariorum, & aliorum administratorum bonorum nostri Ordinis commune nostrum ararium percipiat iure mortuarij & vacantis: id est, pro mortuario fructus Prioratus, Balliuatus, & Commende, & administrationis, à die obitus Prioris, Balliui, aut Commendatarij usque ad dictum festum Natiuitatis S. Iohannis Baptista proxime sequentem: & pro vacante, ab eo die usque ad alium festum S. Iohannis Baptista proxime futurum peracto anno, praeter, & ultra iura spoliatorum quae ad idem commune ararium spectant. Quam consuetudinem hac lege, & statuto confirmamus, & pro lege haberi volumus, & obseruari mandamus. Rursus in c. Omnia bona, sic statutum est: Omnia bona mobilia, ac se mouentia quorumcumque fratrum nostrorum tam in Conuentu, quam extra decedentium, cuiuscumque conditionis, & qualitatis fuerint, quae spolia vocantur, ad commune nostrum ararium pleno iure pertinent, exceptis fratribus Capellanis obedientia, & seruientibus. Officij quorum spolia perueniunt ad illos, in quorum Prioratibus, aut commendis residentiam, & stagium habuerint. Haec ibi.

Vndecimo quaeritur, An cum dubitatur, sint nece ex illicita negociatione acquisita bona, quae Beneficiarius post obitum relinquit, credi potius debeat ea esse licite comparata? Respondeo, potius esse credendum fuisse licite acquisita: nam negociatio est Clericis interdicta: ergo nisi id constiterit, non est credendum Clericum deliquisse, & contra sacros Canones negociatum fuisse. Vnde Pá-norm. in c. de peculo Cleric. Praelatus, inquit, non videtur ex negociatione acquisisse: neque enim credendum est, eum in negociando delictum admisisse: nemo enim, nisi cum manifeste constet, creditur esse malus. Sic etiam Roma. in cons. 159. quem & sequitur Redoanus de spol. Eccl. q. 15. num. 30.

Duodecimo quaeritur, An ad fiscum Apost. pertineat, cum intendit litem de spolijs Clericis probare, haec aut illa bona, quae Beneficiarius post obitum relinquit, ex illicita negociatione fuisse acquisita, An vero potius ad haeredem Clerici? Respondet Redoanus de spolijs Eccl. q. 15. nu. 30. cui & ipse assentior, ad Fiscum id Apostolicum pertinere: quippe negociatio, res est facti, non iuris. at facta non praesumuntur, nisi constet contra communem sententiam. l. sciendum ff. de verbor. obliga. nec est credendum, Clericum, negociatione deliquisse.

CAP. III.

De spolijs Clericorum, quae sunt bona ex beneficiariorum fructibus post obitum relicta.

Secundum genus spoliatorum Ecclesiasticorum constitit in bonis, quae ex beneficijs acquiruntur, ac post obitum Clerici relinquuntur.

Primo quaeritur, An spolia censeantur, quae cumq; Beneficiarij ad se sustentandum ex beneficijs poterant impendere, sed non impenderunt, quia aliunde commodum vitae subsidium habuerunt? Ratio huius quaestio. est, quia Clerici Beneficiarij plerumque Regib; Principibus, aut viris alijs primarijs intersuunt, à quibus debita stipendia accipiunt, vnde, vt par est, honeste sustentantur: quare ex beneficiariorum fructibus nihil in victum, vel vestitum impendunt. Sunt duae opinioniones: vna est affirmatiua, quae placet Redoano